

πασχάλια

πασχάλια κ. **πασκάλια**, **τα**, ουσ. [<μσν. Πασχάλιον (= πίνακας των κινητών εορτών που εξαρτώνται από την ημερομηνία που πέφτει το Πάσχα)].

- μου πήραν τ' αβγά και τα πασχάλια, βλ. λ. [αβγό](#).

- χάνω τ' αβγά και τα πασχάλια, βλ. λ. [αβγό](#).

- χάνω τα πασχάλια μου, παθαίνω σύγχυση, δεν ξέρω πώς να ενεργήσω, χάνω τα λογικά μου, τρελαίνομαι: «είχε τόσες πολλές στενοχώριες, που έχασε τα πασχάλια του ο άνθρωπος». Από την εικόνα του ιερέα που χάνει το Πασχάλιον και δεν ξέρει πότε πέφτουν οι κινητές γιορτές.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας